

Ako vidíme naše mesto

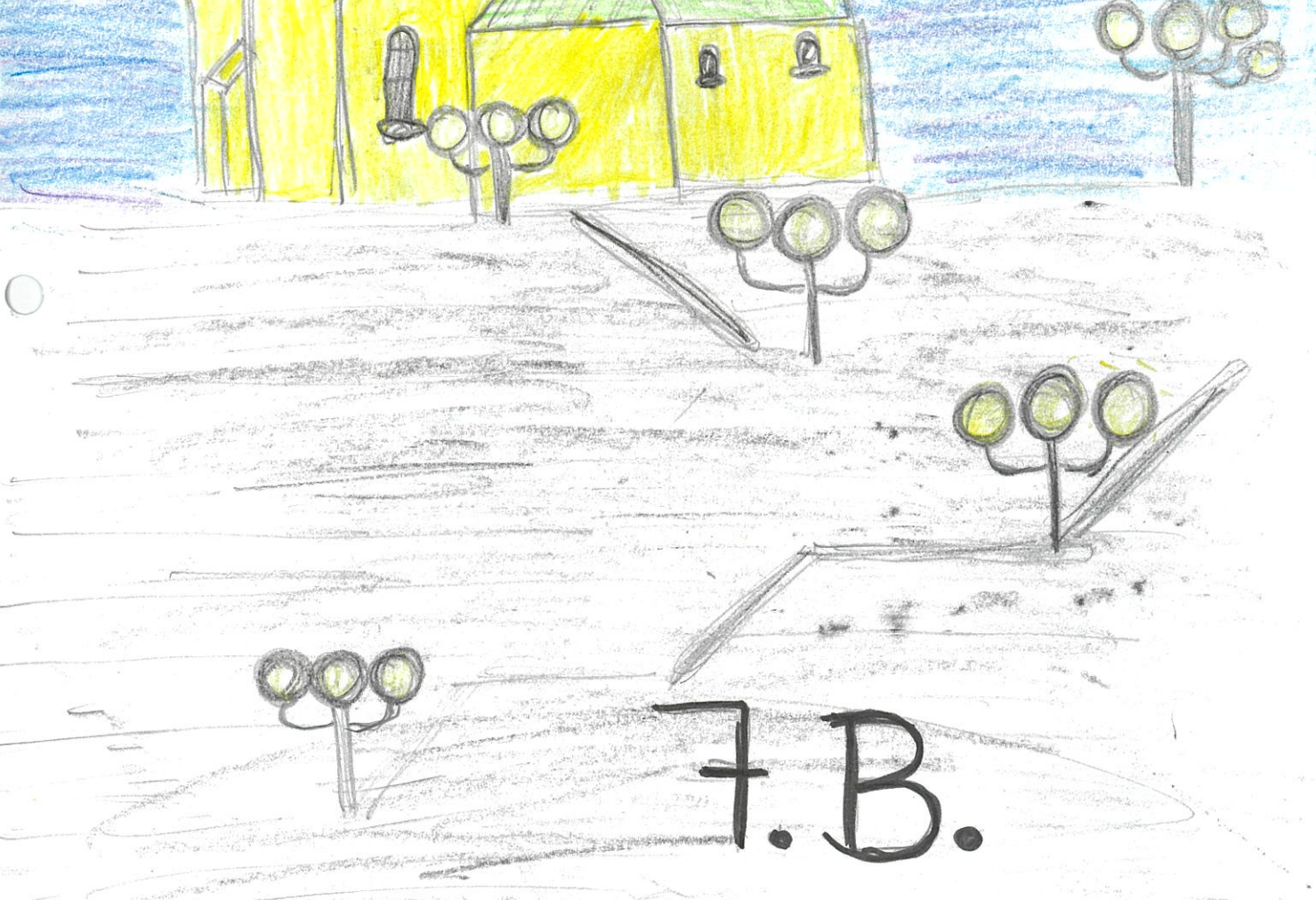

AKO

VIDÍME

NAŠE

MESTO

F.B.

SLOVO VYUČUJÚCEJ K PROJEKTU

Pozeráte sa na knihu, ktorú vytvorili a vyrobili žiaci 7.B. Cieľom tohto projektu bolo prakticky využiť vedomosti, schopnosti a zručnosti, ktoré žiaci nadobudli alebo si rozvíjali v tomto školskom roku. Spoločná téma je **naše mesto a okolie**, názov projektu **Ako vidíme naše mesto**. Čiastkové témy si na spracovanie vyberali žiaci sami. Ide o ukážky umeleckého opisu (obľúbené miesta), dynamického opisu (tradičné recepty), informačného alebo výkladového slohového postupu (opis miesta z pohľadu turistu, história niektorých pamiatok), obohatené ilustráciami a obrázkami.

Žiaci dostali kritériá, podľa ktorých svoje témy spracovali. Po kontrole prvých verzií vyučujúcou si mali svoje výstupy dotvoriť, opraviť chyby. Mohli pritom požiadať spolužiaka o kontrolu pravopisu. Niektorí to využili, niektorí nie, preto sa nachádza v textoch ešte pomerne veľa chýb. Neznižuje to však podľa môjho názoru obsahovú stránku, pretože máme k dispozícii opis miest a pamiatok v Žiline a okolí, ktoré si žiaci vybrali sami, obľubujú ich, navštevujú ich, odporúčajú ich ostatným.

Verím, že všetci, ktorí si toto dielko prečítate, v ňom nájdete nejakú inšpiráciu pri plánovaní svojich výletov alebo si upečiete štrúdlu alebo podlesníky podľa uvedených receptov.☺

Mgr.Oľga Labajová

vyučujúca SJL

Toto je projekt, kde celá trieda vytvorila 1 veľký projekt z viacerých menších projektov.

Projekt je o rôznych a zaujímavých témach. Okruhy tém boli zadané vyučujúcim na hodine. Medzi témy patria napr. žiacke obľúbené recepty, pamiatky, umelecký opis ročných období, miesta s rôznymi atrakciami a aj niečo z histórie. Na vytvorenie daného projektu mali žiaci 2 mesiace.

Projekty boli rozdelené do skupín tém. Každá skupina tém bola zameraná na inú tému a podľa toho museli byť splnené aj určité kritériá. Skupiny tém mali rozdielne počty žiakov. Žiaci sa rozdelili do skupín tém sami. Každý zo skupiny si tému vypracoval samostatne a nie spoločne s ostatnými. Podstatné bolo, aby si žiaci našli tému, o ktorej mali nejaké informácie, aby nemuseli veľa odpisovať z internetu. Ostáva na schopnosti každého žiaka, aby vás svojím dielom zaujal a možno aj poučil.

Dúfame, že sa vám žiacky projekt bude páčiť.

Hradisko na jar

Každú jar je, na Hradisku krásne. Sneh sa topí, odkrýva sa tráva a prvé kvety nespomalo vystrkujú svoje hlávky. Po pár dňoch slnečných lúčov sa všetko krásne zazelená. Stromy sa začínajú odievať do kvetov rôznych farieb.

Na zemi pani jar rozprestrie žlté koberce z púpav. Aj prvé včeličky nespomalo vyletia z úľov a sadajú na žlté hlávky púpav. Je to nádherné miesto, ktoré ľudia využívajú na prechádzky, bicyklovanie či pikniky. Na svoje si tam prídu aj milovníci terénnych motoriek. Stretnúť tam môžeme aj rôzne zvieratká, ktoré už slnečné lúče vytiahli z ich brlohov na svetlo sveta. Lesná zver sa tiež veľmi teší z príchodu jari a bohatej rastlinnej potravy. Môžeme tu vidieť rôzne druhy rastlín. Nevýhodou je, že tu ľudia venčia psíkov, takže tie liečivé rastlinky sú nepoužiteľné.

Keď príde čas kosenia lúk, vyzerajú lúky na Hradisku z diaľky ako pruhy tigra. Pokosená tráva do diaľky rozvoniava. Svoje miesto tam majú milovníci motorových lietadielok. Občas sa tam objavia aj domáce zvieratká ako kozy a ovečky. Je tam aj veľa krásnych zákutí s ohniskami, kde si môžeme opekať špekáčik alebo maršmelov.

Hradisko je naozaj krásne miesto. Je to taká zelená oáza v meste. Bývate v meste, ale zároveň to máte na skok do nádhornej prírody plnej kvetov, stromov a zvieratiek.

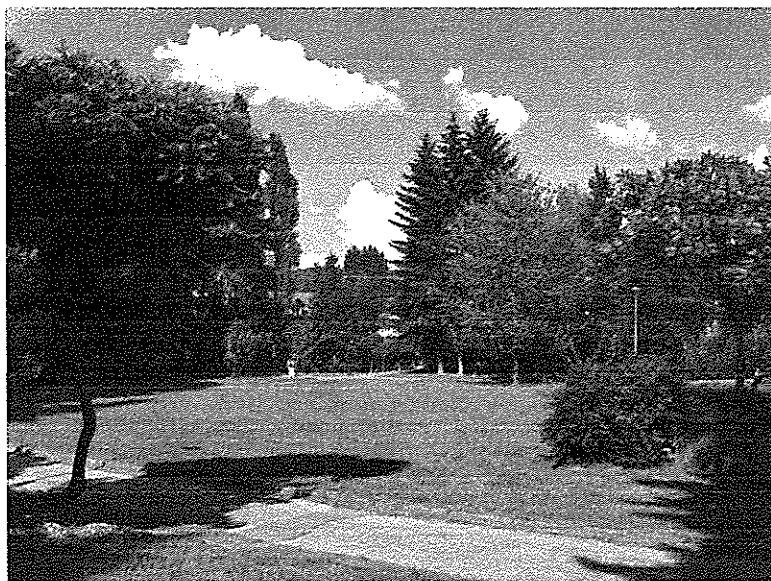
XXI
NINA JASSAKOVA

BÔRICKÝ PARK

Bolo sobotné popoludnie a ja som sa išla prejsť na moje obľúbené miesto v mojom rodnom meste. Pomaly sa prechádzam po parku , vietor mi hladká líca a jarná príroda sa prebudzuje na leto. Bol to krásny deň , stromy spolu s vetrom hrali melódiu, tráva sa menila na zelený koberec a vrabce dopĺňali tento nádherný koncert. Z belasého neba vykukovalo slnko a ja som pozorovala, ako potôčik ožil a žblnkal melódiu .Príroda sa premenila v nádherný obraz, na ktorý som sa nevedela vynadívať. Zima a jar zaspali a prišlo moje obľúbené ročné obdobie . Je naozaj krásne sledovať, ako príroda mení svoju krásu cez leto. Na zelenom koberci kvitli kvety , ktoré sa hrali farbami ako dúha.

Je to najkrajšie miesto v Žiline . Každé ročné obdobie tu má svoje čaro. Ale ja mám najradšej letné dni, keď mi slnko lúčmi hladká líca. Všetko spolu vytvára prenádhernú atmosféru. Smiech a krik detí , ktoré pletú vence s púpav, dotvárajú symfóniu. Cítim sa ako v rozprávke.

Ani som sa nenazdala a je podvečer, Príroda sa chystá na spánok. Slnko sa schovalo, vietor začal byť chladnejší. Pomaly odchádzam , strieborný mesiac mi svieti na cestu a ja sa neviem dočkať, kedy sa prídem opäť pozrieť do tejto rozprávky

SLIŽIKOVA

Jeseň v Žiline

Leto je už nenávratne za nami a po dlhých, teplých a slnečných dňoch sa k slovu hlási jeseň.

Jeseň je ročné obdobie, ktoré k nám prichádza vždy v rovnakom čase, ako švihnutím čarovného prútiku. Je to vlastne príprava prírody na tuhú a chladnú zimu. Jeseň prichádza vždy v rovnakom období. Občas je chladnejšie trochu skôr ale môže sa stať, že bude teplo skoro celý september. Niekedy veľa prší ale niekedy zas pekná a svieti slnko na Žilinu a okolie. Znakom príchodu jesene je štebotavá pieseň lastovičiek, ktorú si spievajú pred odletom do slnečných a teplých krajín.

S príchodom jesene sa mení celá príroda, mení sa všetko vôkol nás. Listy stromov najskôr zmenia farbu zo zelenej na žltú až na oranžovú. Neskôr ale opadajú na zem, na všetky tie námestia a ľudia to musia zametať alebo to urobí jarný vietor. Najkrajšie je sa prechádzať pomedzi žltá-červeno-oranžové listy ako napríklad v Bôrickom parku. Všade je to farebné a pekné. Jeseň nás ale niekedy vie prekvapiť. Veľa ľudí si chodí na hradisko púšťať šarkany. Potom z Hájika vidno všetky tie šarkany a niekedy aj deti zo školy si chodia púšťať šarkany so svojimi učiteľkami. Zvieratká v prírode pociťujú príchod blížiacej sa zimy. A preto musia nabráť zásoby aby cez zimu prežili. Niektorí ľudia vyrábajú búdky pre vtáčikov aby v tuhej zime prežili. Pre deti to znamená ale , že po dlhých letných prázdninách sa vracajú do škôl. Nikomu sa nechce, lebo ho pred sebou čaká dlhý školský rok. Záhradky a príroda, o ktorú sme sa po celý rok tak poctivo starali, nám vydá svoje bohatstvo.

Nielen zvieratká, ale aj ľudia sa pripravujú na chladnú jeseň. Začínajú vyťahovať teplejšie oblečenie zo svojich skríň. Jeseň je krásne obdobie, no niekedy veľmi chladné.

SLIZIKOVA'

Žilina v zime

Je zima - posledné ročné obdobie. Mesto sa premení na rozprávku s cukrovou polevou a z oblohy začnú padať snehové vločky. Pomaly sa vznášajú k zemi, ako drobné víly.

Snehom je prikryté takmer celé mesto. Mráz už začal kresliť ornamente na okná, červená líčka a nošteký všetkým deťom a dospelým. Sneh je ako mäkký kožušok, ľahký ako páperie. Prvé ranné hmlý sú ako mliečne závoje. Domy a paneláky vyzerajú ako keby boli pocukrované ligotavým cukrom bielym ako sniežik. Keby bola voda vo fontánach, je určite zamrznutá na ľad. Všade cítiť chladivý dych. Dni sú kratšie a kratšie, štrbavé slniečko len občas potichu vykukne spoza mraku a aspoň na chvíľu ohreje naše červené líčka. K zime patrí aj očarujúci čas Vianoc, a vtedy sa vraj dokonca aj ľudia menia. Takmer všetci ľudia dúfajú, že sneh tu bude aj na Vianoce a aj dokonca počas prázdnin, tých vianočných, na ktoré sa všetky deti veľmi tešia. Ľudia opäť vyťahnu zo skríň svoje hrubé, teplé kabáty a deti si natiahnú čiapky s brmbolcami, rukavičky a šále, pripomínajúc malých škriatkov. Deti sa guľujú na námestiach a stavajú snežných človečikov. Keď deti prídu domov celé mokré a vyzimené, rodičia majú o robotu postarané. Unavení rodičia večer oddychujú a v klúde pozerajú z okna, ako padá sniežik na strechy domov a kostolov, na sochy a prázdne fontány v meste .

Ale všetko má svoj koniec. Pomaly sa aj sneh začne roztápať a konáre stromov, ktoré statočne držali bielu prikrývku, si pofúkajú a zacelia rany, aby onedlho mohli vyhnať nové púčiky. Na zemi sa čoskoro objavia prvé snežienky na záhonoch kvetov v okolí starých mestských budov, rokmi ošľahaných mrazom krásnej pani zimy.

JASSAKOVA

Budatínsky Zámok

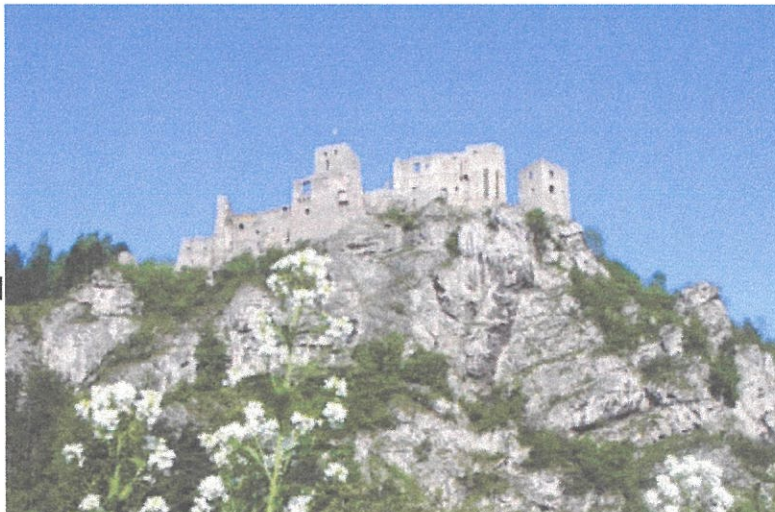
Sa nachádza v Žilinskej mestskej časti Budatín. Je blízko pri rieke Váh, kde sa vlieva rieka Kysuca. Najkratšia cesta trvá autom a to 10 minút. Dá sa tam dostať aj MHD a jej cesta trvá dlhšie o 30 minút. Najdlhšia cesta trvá 1hodinu a 10 minút pešo. **V Zámku môžeme nájsť:** Považské múzeum v ktorom sú Exponáty a dobový interiér. Zbierky 18. a 19. storočia, drotársku zbierku výrobkov. Kaplnku, ktorá pochádza z polovice 18. storočia atď. Vonku pred zámkom sa taktiež nachádza veľmi krásny a známy Budatínsky park. Často si tam chodia ľudia urobiť piknik a oddýchnuť. Nachádza sa tam aj drevená socha 2 pútnikov. Tento zámok odporúčam, pretože to je jeden z najznámejších zámkov. V minulosti sa zámok aj rekonštruoval. Pôvodne vznikol ako strážny hrad. Je postavený na strategicky významnom mieste. Do Budatínskeho zámku patrí aj románska veža. Občas ju užíval aj Matúš Čák Trenčiansky alebo inak pomenovaný, Pán Váhu a Tatier. Kedysi to bol hrad, ktorý sa neskôr premenoval na zámok kvôli tomu že Renesančné budovy boli nahradené novými priestormi. Posledný majiteľ tohto zámku boli Čakiovci.

Hrad Strečno

Tento hrad sa nachádza v obci Strečno a je veľmi starý. Bol som tam a viem povedať, že to tam bolo fakt super. Cesta ku hradu je dlhá a musíte kráčať po schodoch, potrvá vám to asi tak 10-15 minút.

Je to zrekonštruovaná zrúcanina hradu. Má aj pekný výhľad, keď pôjdete do jednej takej veže a pôjdete až úplne hore, tak budete mať taký výhľad, ktorý stojí za to vidieť. Keď vás inštruktor zavedie do vnútra toho hradu, tak tam budete môcť vidieť mučiareň. Keď pôjdete po schodoch hore, tak tam zas uvidíte maľby, obrazy a hlavne malý hrad Strečno, ktorí ľudia postavili. Spievali tam aj nejaké ženy, keď si dobre pamätám. No keď pôjdete vonku, tak tam je pekná zelená tráva. Sú tam aj kanóny, ktoré som vôbec nečakal, že tam budú. Koše tam skoro vôbec nie sú. Chcel som vyhodiť nejaké veci, ale nikde nič. Boli tam nejaké, ale to boli niekde na začiatku hradu, takže tak. Vchod do hradu je zaujímavý, musíte ísť cez most. Dá sa tam dostať autom, bicyklom, peši.

Je to pekný hrad. Leží dosť vysoko a stojí za to ho navštíviť. Je to tam proste fajn. Keď chcete ísť niekde blízko Žiliny, tak tu. Určite budete mať z toho nejaký zážitok.

STRATENÝ BUDZOGÁŇ

Skalný budzogáň sa nachádza v okrese Bytča v pohorí Súľovské vrchy. Patrí medzi 7 najkrajších krás na Slovensku. Prístupných ku budzogáňu je až 5 ciest. Po zelenej značke sa dá ísť z vrchu Žibrid, taktiež z juhu z Rajca cez vrch Dubová a posledná trasa po zelenej značke vedie zo severu z Roháčskeho sedla cez vrch Kečka. Ďalšia možnosť je ísť po žltej značke. Tá vedie zo severozápadu z obce Súľov-Hradná cez sedlo Patúch a druhá je z východného smeru z obce Zbyňov. Najľahší výstup ku skale je z obce Zbyňov. Cesty sú ľahké aj ťažké, ale tá prechádzka stojí za to. V každom ročnom období to má svoje čaro. Cez zimu je síce ťažšie dôjsť do cieľa, pretože býva ľad. Nielen cez zimu, ale v každom období sú menšie problémy, no stále to bude dobrodružstvo. V spomínanom ciele už nájdeme samotnú skalu a krásne výhľady. Z jednej strany skala vyzerá ako zovretá päšť, ale viac sa podobá na obrí kyjak a nie je to náhoda. Podľa legendy vznikla z tzv. stromu Hromodub. Obor ktorý z Hromodubu vytesával budzogáň si pri práci zašpinil ruky od miazgy a od zlosti strom zapichol do zeme. Časom začal strom kamenieť. Vedci však hovoria, že v skutočnosti je vytvorený činnosťou vody a mrazu. Táto prírodná záhada dosahuje výšku až 12 metrov. Zaujímavé je to, že na skale sú umiestnené karabínky pre horolezcov. Z budzogáňa sú pekné výhľady na prírodu, ale aj na obce. V blízkosti budzogáňa však možno uvidieť prírodu aj z vyššej výšky. Keď prejdete ešte 5 minút po cestičke za budzogáňom dostanete sa na „random“ skalu. Z nej je vidno aj budzogáň. Zbyňovský budzogáň je síce len skala, ale keď už k nej prídete zaspomínate si na rozprávku Mrázik, kde zbojníci vyhadzovali svoje budzogáne nad hlavu a popadali im naspäť až v zime. Pri každom jednom takomto úkaze si uvedomím,

že čo všetko dokáže príroda vytvoriť.

Lietavský hrad

Nachádza sa medzi obcami Lietavská Svinná a Lietava, východne od Babkova. Je položený v nadmorskej výške 635 metrov nad morom. Bol postavená v 13. Storočí. Koncom 14. Storočia patril kráľovi Žigmund Luxemburský. Jeho rozloha je 1 hektár. Trasa na tento hrad vedie z obce lietavská Svinná po značke, z obce Lietava po značke, alebo z Podhoria po značke. Lietavský hrad je celkom zachovaný Na východnej strane hradu sa nachádza Gotická kaplnka. Pred hlavným vchodom sa nachádza veľké kreslo vyrobené z dreva. Na nádvorí je hlboká studňa ktorá už je vyschnutá. V jeho interiéri je výstava artefaktov spolu aj s modelom hradu. Je postavený z kamenného muriva. Hradné múry stoja do značnej výšky. V stenách sú malé okná. Okolo hradu je veľká priekopa. Tento hrad bol pomenovaný lietavský hrad, pretože keď sa z neho pozriete, tak máte chuť lietať. Je tu veľmi rozmanitá príroda. Trasa na tento hrad nie je dlhá a preto je vhodná aj pre najmenších. Po ceste na hrad taktiež nájdete informačné tabule o tom čo sa dialo v minulosti. Pri rôznych príležitostiach (napr. otvorenie turistickej sezóny, ...) sa tu varí aj guláš.

Katedrála Najsvätejšej Trojice

Je to rímskokatolícky farský kostol ktorý sa nachádza v centre mesta. Presnejšie sa nachádza nad námestím A. Hlinku a na ulici Horný Val (adresa: Horný Val 1, 010 01 Žilina). Je možné sa tam dostať autom ale kludne aj na bicykli alebo peši a pod. Vede tam ale aj MHD mesta Žiliny. Je to jeden z najznámejších kostolov v tomto meste. Architektonický štýl kostola bola Gotická architektúra. V súčasnosti po prestavbe má katedrála renesančný charakter. Katedrála je každý deň otvorená od 7:00 do 20:00. Ak ste veriaci tak môžete tam skúsiť prísť aj na omšu. Omša je premietaná aj naživo na internete.

Oltár vo vnútri katedrály je zasvätení svätej trojici. Obraz na hlavnom oltári znázorňuje teda svätú trojicu. Bočné obrazy znázorňujú nepoškvrnené počatie a ukrižovanie Ježiša. Väčšinu obrazov z katedrály namaloval Jozef B. Klemens ktorý ich vytvoril približne v roku 1870. Ku tejto katedrále patrí aj Burianova veža. Veža je 46 m vysoká. Slúži iba ako zvonica ktorá zvoní trikrát denne. Na bulstráde pred kostolom sa ešte nachádza aj súsošie sv. Cyrila a Metoda.

Tento kostol odporúčam preto lebo je veľmi známy a je v centre Žiliny. Osobne som vo vnútri ešte nebola ale okolo chodím veľa krát.

HRADISKO NA HÁJKU

Je tam veľmi pekná príroda. Dobré prístupové cesty. Môžete tam ísť autom aj pešo. Veľmi to odporúčam na venčenie vašich psíkov. Ale môžete ísť aj na super prechádzku. Keď pôjdete po chodníku, prídete ku vojenskej chate. Taktiež sú tam vyhradené miesta na opekanie. V hlbšom lese sú prekážky pre cyklistov. Na jeseň, keď fúka silný vietor, dá sa púšťať šarkan. Taktiež nemôžeme zabudnúť na diviaky, srnky, lane a jelene. Raz som tam videl aj bažanta. Môžete si tam spraviť super fotky. Je tam veľmi veľká ozvena. Ale najväčšia túra je na vysieľach. Dajú sa tam robiť super pikniky. Cez zimu to tam je ako na bojovom poli. Snehuliakov tam je ako vojakov. Sú tam super kopce na sánkovanie.

Budatínsky zámok

Miesto, ktoré som sa rozhodol opísať je Budatínsky zámok. Patrí k najstarším pamiatkam mesta Žiliny. Ja s rodičmi ho navštevujem každý rok a veľmi sa mi páči.

Nachádza sa v mestskej časti Budatín, pri sútoku riek Váh a Kysuca. Dostaneme sa tam autom, alebo verejnou dopravou. Autobus číslo 27 nás odvezie do Budatína, kde vystúpime na zástavke Námestie hrdinov. Základom zámku je kruhová štvorposchodová veža. V zámku si môžeme pozrieť expozíciu histórie drotárstva a zbierku katovských mečov. Vo veži Budatínskeho zámku sa nachádza krásna obrazáreň. Taktiež tam môžeme vidieť dobový nábytok z 18. až 20. storočia, jedáleň s prestieraním, alebo loveckú miestnosť s poľovníckymi trofejami hradných pánov. V múzeu sa nachádzajú aj dobové kostýmy. Vedľa zámku stojí krásna kaplnka, do ktorej odporúčam nazrieť. Je zasvätená nepoškvrnenému počatiu Panny Márie. Kaplnka má krásnu maľbu oltára. Súčasťou zámku je aj krásny veľký park. V tomto parku sa môžeme poprechádzať a oddychovať. Veľa ľudí si tu robí piknik na deke. Je tam množstvo krásnych stromov, ktoré sú staré aj 200 rokov. Toto krásne miesto nám ponúka rôzne sezónne akcie. Organizujú sa tu koncerty a výstavy. Odporúčam si pozrieť jarmok s ukážkami starých remesiel. Toto miesto je zapísané do kultúrneho dedičstva UNESCO. Budatínsky zámok a jeho okolie je krásne miesto pre všetkých ľudí. Páči sa tu aj ľuďom s malými deťmi.

Každý kto tu ešte nebol, by si mal prísť toto miesto pozrieť.

Kúpalisko Stráňavy

Rád by som vás pozval do obce v blízkosti Žiliny, ktorá sa môže popýšiť termálnym prameňom. Sú ňou Stráňavy a turistami často vyhľadávané kúpalisko, ktorým je táto obec známa.

Stráňavy sa nachádzajú 10km od Žiliny v smere na Martin. Ak nemáte auto, dostanete sa tam autobusom. Kúpalisko má vysokú návštevnosť práve kvôli termálnej vode. Areál je novo zrekonštruovaný. Kúpalisko je dobre prístupné od hlavnej cesty. Je tu dosť stánkov s občerstvením. Je obklopeným krásnou prírodou. Je tu dosť stromov, ktoré vytvárajú príjemný tieň počas horúčav. Kúpalisko je oplotené a má vlastné parkovisko. K dispozícii je veľký plavecký bazén. Malé deti si tu užijú detský bazén. Areál ponúka aj športové využitie. Sú tu tenisové kurty, plážové volleybalové ihrisko, a dostatok trávinatej plochy na ďalšie aktivity. Voda v bazénoch vás príjemne osvieži. V areáli sa nachádza aj ubytovacie zariadenie s možnosťou stravovania. K dispozícii sú aj dve chatky. Areál sa dá prenajať. Dajú sa tu organizovať športové, firemné akcie a diskotéky. Sám navštevujem toto kúpalisko veľmi rád. Vždy mi tu ubehne celý deň. Počas letných prázdnin tu trávime veľa času. Cez prázdniny je otvorené od 9:00 do 19:00. V letných horúcich dňoch tu určite každý návštevník nájde svoj druh relaxu.

Sebastian Ritkav

Terchová

Terchová je známa ako turistické centrum Malej Fatry a kultúrna oblasť Žilinského regiónu. Vybrala som si Terchovú preto, lebo tu je veľa pekných miest napr. Jánošíkove Diery, Terchovské srdce (rozhládňa) atď. Obec je medzi Krivánskou Fatrou a Kysuckou vrchovinou. Dá sa sem dostať autom alebo aj vlakom. V centre Terchovej je rieka Varínka. Vytvára vstup do Vratnej doliny a je tu až 68 osád. Obec je známa hlavne svojou kultúrnou tradíciou. Od začiatku 60. rokov sa tu každoročne koná festival Jánošíkove dni. Z podujatí sú známe napríklad Deň sv. Huberta a Cyrilo-metodské dni. Neďaleko obce je vo Vratnej doline stredisko letnej a zimnej turistiky. V obci je tiež stála expozícia Považského múzea s názvom Jánošík a Terchová. Celkom známou pamätihodnosťou v Terchovej je kostol sv. Metóda a Cyrila. Tento kostol bol postavený v r. 1942 – 49. Vnútri kostola je kamenný obetný oltár, ktorí vytesali terchovskí kamenári. Na oknách sú obrazy z cyrilo-metodského obdobia. Tiež známi je Terchovský drevený Betlehem. Ten bol vyrobený domácimi majstrami a je rozdelený na dve časti. Prvá je venovaná starým ľudovým remeslám a druhá biblickým príbehom Nového zákona. Prvý krát bol vystavený na Vianoce v roku 1976.

Významnou súčasťou terchovského folklóru je ľudová hudba. Hudba sa ústne prenášala po generáciách. Najskôr ako spev, trávnicie, písňalky a neskôr sláčiková hudba. Terchovská hudba je od roku 2013 na zozname svetového ústneho a nehmotného kultúrneho dedičstva.

Vodné dielo

Vodné dielo je vodná nádrž, ktorá vznikla na rieke Váh. Voda v ňom je skvelá na kúpanie. Je to super miesto pre rodinné výlety. Nachádza sa v meste Žilina, neďaleko sídliska Vlčince. Dá sa tam dostať autom, autobusom, na bicykli, ale aj pešo.

Keď idete s rodinou na prechádzku, tak Vodné dielo je pre vás ako stvorené. Môžete sa prejsť okolo jazierka a nakrmiť kačky. Súčasťou vodnej nádrže je aj vodná elektrárňa. Ľudia sa pri nej radi zastavujú, keď z nádrže vypúšťajú vodu. V lete je na Vodnom diele otvorená požičovňa paddleboardov, na ktorých sa dá plávať cez celú nádrž. Je tam taktiež pumptrack – asfaltové dráhy pre bicykle, ktoré vyskúša každý cyklista.

Na Vodnom diele nájdeme aj zopár dobrých reštaurácií, napríklad: Marína, Xtreme park a aj pizzéria La Rose. Plocha okolo Vodnej nádrže je naozaj veľká a skvelá pre korčuľovanie, bicyklovanie a kolobežkovanie. Mnoho ľudí tam beháva a trénuje. Mladí chalani chodia často do skateparku, kde jazdia na skateboardoch, kolobežkách alebo bicykloch. Na konci Vodného diela v obci Mojš je vybudované cvičisko a workout. Na brehoch vodnej nádrže sedávajú rybári a chytajú ryby. Mnohí z nich tu majú postavené aj vlastné chatky.

V zimných mesiacoch sa plocha Vodného diela využíva na bežkovanie, a keď sú silné mrazy, tak sa dá korčuľovať a hrať hokej na blízkom jazierku. Cez zimu sa môžete prísť pozrieť aj na miestnych otužilcov. Jeden krát ročne tu pretekajú plavci v studenej vode, takzvané ľadové medvede.

Z Vodného diela vedú cyklotrasy na zaujímavé miesta ako napríklad: hrad Strečno, chata pod Suchým, Koliba Panoráma alebo Budatínsky zámok.

Vodné dielo je obľúbenou destináciou pre turistov. Každý si tu nájde to čo ho zaujíma.

Šimon Boča

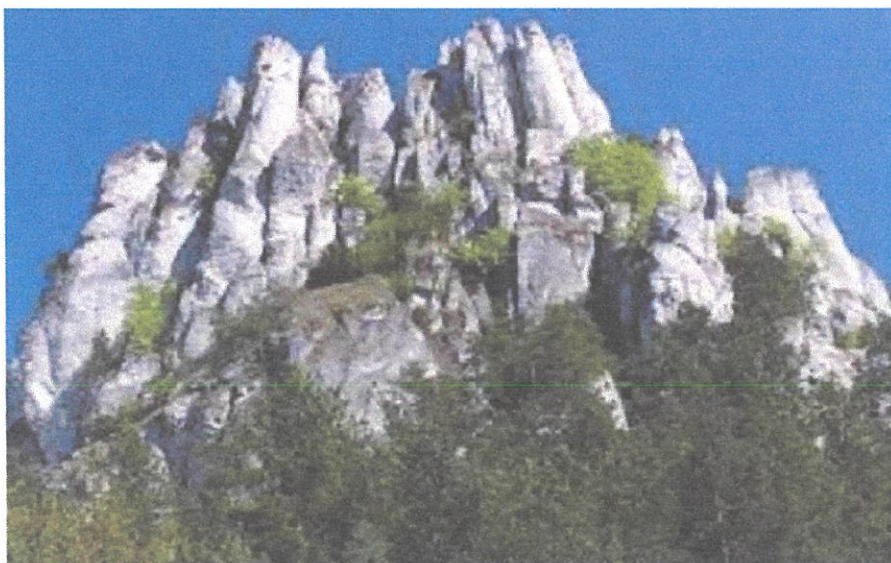
Súľovské skaly

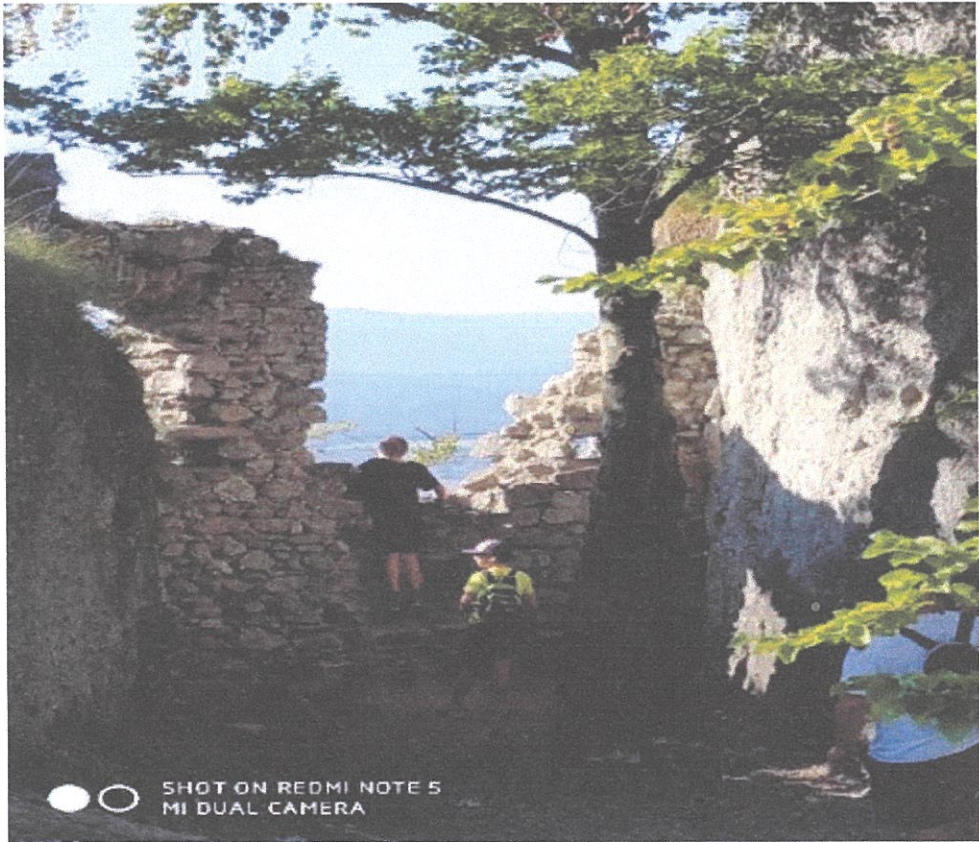
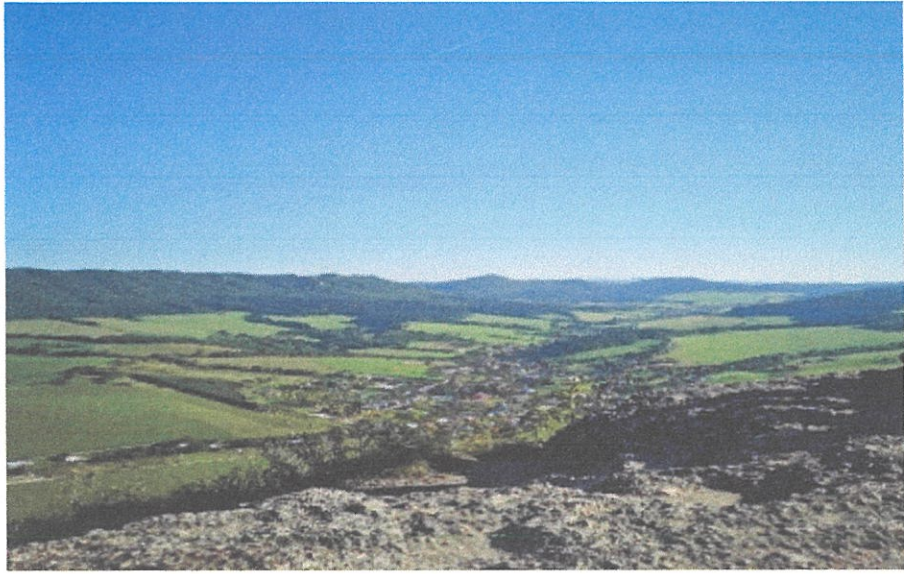
Prevediem vás cestou na Súľovské skaly, ktoré sú fantastickým miestom na turistiku a sú jedinečnými kamennými útvarmi na Slovensku. Pripravte sa, vyrážame!

Súľovské vrchy sú malý horský celok v severozápadnej časti Fatransko-tatranskej oblasti medzi údolím Rajčanky a Váhom, medzi mestami Žilina, Považská Bystrica a Rajec. Súľovské skaly- je to oblasť s výraznými skalnými útvarmi v Súľovských vrchoch pri dedinke Súľov-Hradná. Sú národnou prírodnou rezerváciou. Súľovské skaly sú dostupné z viacerých smerov. Dostať sa tam môžem autom, autobusom, bicyklom alebo vlakom. My sa vyberieme zo Žiliny smer Bytča, kde asi 10 km od mesta odbočíte na Súľov-Hradná. Zaparkujete na parkovisku a pôjdete smerom po zelenej značke náučným chodníkom , ktorým sa dostanete na strmé bralá, ihly, veže okná. Strmé miesta sa prekonávajú za pomoci rebríkov a uchytení v skalách. Najzaujímavejším útvarom, ktorý môžeme vidieť po náučnom chodníku je Gotická brána. Má 13 metrov a nachádza sa na hrebeni zvanom Orgány. Keď sa vydáme ďalej po chodníku dorazíme na hrad Súľov. Hrad bol postavený v 15. storočí za účelom pozorovania a obrany priľahlého okolia. Pre pekný výhľad musíte prejsť úzkym otvorom v skale s pomocou oceľových kruhov. Potom sa treba ešte prepchať cez kamenné okno. A ten výhľad, ten stojí za to. Je tu čas na fotenie. Pritom sa môžete z hradu kochať nádherou. Určite uvidíte aj Javorníky, na západe Maníny a Vršatec. Na juh môžete uvidieť Strážov, Kľak a Žibrid. Žibrid je najvyšším bodom Súľovských skál. Pod ním sa rozprestiera dedinka Súľov Zároveň je druhým najvyšším vrchom Súľovských vrchov. Najvyšším vrchom je Veľký Manín, ktorý meria 890,6 m.n.m. Naspäť dole sa zase budete držať zelenej značky, ktorá vedie na smerovník Lúka pod hradom chodník je príliš strmý, ale je zabezpečený železným zábradlím. Cesta smerom dole bude trvať približne 35 minút. Potom už len prejdete popod les k parkovisku Súľov. Čistý čas by mohol byť okolo dvoch hodín.

Ja dúfam, že sa vám toto turistické sprevádzanie páčilo.

Osobne som tam bol na výlete so svojou rodinou, mne sa tam páčilo tak som vám to opísal ako to tam zhruba vyzeralo. Prikladám tu aj zopár fotiek.

Jablková Štrúdľa

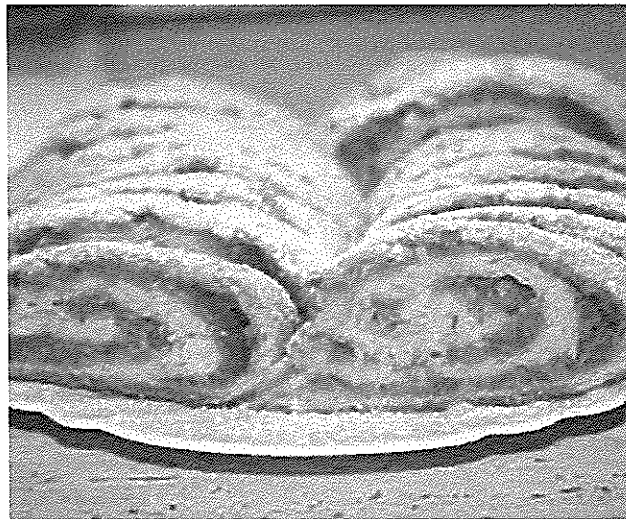
Štrúdľa je staré pečivo, ktoré sa pieklo približne sedemdesiat rokov dozadu. Pochádza zo Žilinského regiónu. Štrúdľa tu je od 50rokov 20. storočia. Je to sladké pečivo. Na to aby sme chceli spraviť túto štrúdľu tak potrebujeme cesto, ktoré sa skladá z: 400g hladkej múky, jedna štipka soli, jedno vajce, 3pl slnečnicového oleja, 150ml vody. Potom výplň potrebujeme taktiež a tá sa skladá z : 800g jablka, 1/2ks citrónov, 1/2kl mletej škorice, 120g kryštálového cukru, 50g strúhanky, 50g maslo na opraženie strúhanky, 50g maslo na potretie štrúdle a hrozienska trocha namočené v rume. A na to aby sme tieto ingrediencie mohli spracovať aby z nich bola štrúdľa tak potrebujeme nejaký postup.

A ten je:

1. Najskôr si namočíme hrozno do rumu. Rum môžeme nahradiť aj trochou jablkového džúsu, alebo hrozienska úplne vynechať.
2. Všetky ingrediencie na cesto spracujeme do hladkého, menej pružného cesta. Cesto treba spracovávať rukami aspoň 15 minút, aby sme dosiahli potrebnú konzistenciu.
3. Stabilné mäkké cesto vložíme do misky kde sme naliali kvapkou oleja, poobraciame, aby sa celé obalilo v oleji, zakryjeme fóliou a uložíme do chladničky na 30 minút.
4. Jablká ošúpeme, pokrájame na malé kocky, v miske ich premiešame s citrónovou šťavou, pridáme cukor, škoricu, premiešame a odstavíme na bok.
5. Na panvici si opražíme strúhanku na rozpustenom masle.
6. Vychladené cesto rozvaľkáme na tenký plátok na obruse, ktorý sme vysypali múkou a potom ešte ťaháme zo všetkých strán, aby bol plát čo najtenší.
7. Na štrúdľové cesto rozsypeme opraženú strúhanku (okrem okrajov), škoricové jablká a namočené hrozienska. Pomocou obrusu zrolujeme cesto do štrúdle, ktorú uložíme na papieri vystlaný plech a potrieme roztopeným maslom.

8. Jablkovú štrúdlu pečieme v rúre, ktorá je vyhriatá na **190°C približne 20 až 25 minút.**
9. Keď už sa nám štrúdlá dopiekla tak si ju dáme vychladnúť
10. Vychladnutú štrúdlu si nakrájame a naložíme .

Prajem dobrú chuť.

Podlesníky

Na uvedený recept potrebujeme:

- 8 až 10 zemiakov (podľa toho koľko ich chcete)
- vajíčko
- 2 polievkové lyžice hladkej múky
- niekoľko strúčikov cesnaku
- korenie
- soľ
- rasca
- majoránka
- 250g másla

Postup:

Zemiaky si očistíme a na jemno nastruháme. Pridáme si tam 1 celé vajce. Dochutíme si to všetkými koreninami, pretlačíme si strúčiky cesnaku a nakoniec pridáme 2 polievkové lyžice hladkej múky. Potom to všetko premiešame, poprípade ešte dochutíme či zahustíme trochou múky. Na suchej rozohriatej panvici vytvárame okrúhle placky, ktoré pekne z oboch strán dozlatista opečieme a potom potrieme maslom.

Touto poslednou témou sme uzavreli zbierku projektov, v ktorej vám žiaci odprezentovali svoje práce, na ktorých pracovali samostatne a boli ukážkou ich znalostí, zručností a schopností vyjadrovať sa o ich okolí.